

bejdstageren om vilkårene for arbejdsaftalen og arbejdsvilkårene. Bemyndigelsen gælder i forhold til alle arbejdsgivere, der beskæftiger personer om bord i et dansk skib, uanset hvilket arbejde de pågældende arbejdstagere udfører. Kun arbejdsgivere, der beskæftiger personer, som sejler med skibet, er omfattet. Bemyndigelsen dækker eksempelvis ikke havnearbejderes arbejdsgivere.

Med forslaget skabes der hjemmel til implementeringen af EF-direktiv (91/533/EØF) af 14. oktober 1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet, som skal være gennemført senest 30. juni 1993.

Selve implementeringen vil blive gennemført ved en bekendtgørelse. I bekendtgørelsen skal det nærmere fastsættes, hvilke oplysninger arbejdsgiveren er forpligtet til at give skriftligt til arbejdstageren, og i hvilken form disse skal gives. Industriministeren skal, forinden formen og indholdet af hyre- og ansættelseskontrakterne fastsættes, indhente udtalelse fra Skibstilsynsrådet.

Oplysningspligten skal omfatte de væsentligste oplysninger vedrørende ansættelsesforholdet herunder bl.a. oplysninger om arbejdets art, lønmodtagers titel, ansættelsesforholdets begyndelsestidspunkt, ferierettigheder, opsigelsesvarsler, løn og arbejdstid. Såfremt oplysningspligten følger af kollektiv overenskomst, kan det bestemmes, at henvisning hertil er tilstrækkelig.

Direktivet overlader det til medlemsstaterne at sanktionere overtrædelse af direktivet. Overtrædelse af oplysningspligten efter § 3 er nu sanktioneret med bødestraf efter § 65. Efter forslaget § 70 kan industriministeren fastsætte regler om, at overtrædelse af bekendtgørelsen kan straffes med bøde.

Da opregningen i den nugældende § 3, stk. 3 af hvilke oplysninger, der skal anføres i den søfarendes hyrekontrakt, ikke er fuldstændig set i forhold til de oplysninger, som kræves ifølge EF-direktivet, og da den nuværende formular til hyrekontrakt indeholder flere oplysninger, end det fremgår af opregningen i § 3, stk. 3, foreslås § 3, stk. 3 helt ophævet. I stedet foreslås det, at industriministeren fastsætter de nærmere regler om hyre- og ansættelseskontrakter.

Det er ikke hensigten med ophævelsen at stille færre krav til hyrekontraktens specifikationer end de i dag eksisterende, men derimod at bringe de hidtil gældende krav i lovens § 3, stk. 3 i overensstemmelse med direktivets krav. Herudover tilstræbes den hidtidige kontraktudfærdigelse for egentlige søfarende videreført som et enkelt standardiseret skriftligt kontraktssystem for alle arbejdstagere til søs, bl.a.

for derved at opnå størst mulig klarhed over indholdet af indgåede arbejdsaftaler til søs.

Bemyndigelsen gælder også de tilfælde, hvor skibsføreren optræder som arbejdsgiver på rederens vegne.

I 1973 fastsattes, at udenlandske søfarende og danske søfarende uden søfartsbog kunne benytte et eksemplar af hyrekontrakten som mønstringsbevis i stedet for søfartsbog jf. dagældende bkg. nr. 473 af 16. august 1973 om mønstringsbeviser og § 2, stk. 2 og 3 i bkg. nr. 351 af 10. juli 1978 om søfartsbøger og om mønstring af søfarende mv. Mønstringsbeviset har som følge heraf reelt ikke eksisteret siden 1973, idet hyrekontraktformularen er trådt i dets sted. Det foreslås derfor at ophæve de dele af sømandslovens § 3, stk. 4 samt § 73, stk. 2 og 3, som omtaler et mønstringsbevis.

Da anvendelsen af søfartsbogen er et led i påmønstringen, foreslås den del af bestemmelsen i den nugældende § 3, stk. 4, som omhandler søfartsbogen, flyttet til forslaget § 64 b i det nye kapitel om på- og afmønstring.

Den gældende bestemmelse i § 3, stk. 4, 1. pkt. om industriministerens adgang til at fastsætte nærmere regler om søfartsbøger foreslås overflyttet til forslaget § 64b, stk. 2.

Til nr. 3

De oplysningkrav, der er fastsat i den nugældende § 46, er ikke tilstrækkelige til opfyldelse af kravene i EF-direktiv 91/533/EØF. For at forenkle reglerne, således at alle krav til ansættelseskontrakter til søs samles i en bekendtgørelse, foreslås, at også kravene til skibsførers ansættelseskontakt fastsættes i medfør af reglen i forslaget § 3. Der henvises til bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 4

Den gældende hviletidsbestemmelse i § 57 blev indsat i loven i 1985. Erfaringerne har imidlertid vist, at søfartens traditionelle 2- og 3 skiftet vagtsystem om bord, især i moderne skibe med lille driftsbesætning, vanskeligt har kunnet forenes med den gældende regel.

Med forslaget om at ændre »døgn« fra kalenderdøgn til arbejdsdøgn og samtidig fjerne bestemmelsen om, at de 10 timers hvile kun kan opdeles på én måde, søges bestemmelsen smidiggjort, således at hviletidsreglen kan bringes i bedre harmoni med vagtsystemerne om bord.

Med ændringen åbnes mulighed for en individuel tilpasning og planlægning af arbejdstiden om bord i de forskellige skibstyper.